

ת"פ 19/02/44610 - ברוך אשר ויצמן נגד מדינת ישראל

בית הדין האזרחי לעבודה חיפה

ת"פ 19-02-44610

לפני: כב' השופטת קרן כהן

ה המבקש:
הנאשם

המשיבה:
הנאשימה

החלטה

1. **ביום 20.11.2022** הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בשתי עבירות: **האחת**, עבירה של איסור עסק קבלני כוח אדם ללא רישיון כדי לפי סעיפים 2(א), 10א' ו-20(ב) לחוק העסקת עובדים זרים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק העסקת עובדים**). **השנייה**, עבירה של ניכוי סכומים משכו של עובד ללא העברתם ליעדם בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שמננו נוכו לפי סעיפים 25א ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**).

הנאשם ביקש כי בית הדין יפנה אותו לשירות מבחן לצורך קבלת תסקير שבו תיבחן גם סוגית ביטול הרשעתו.

טענות הצדדים

2. **הנאשם** ביקש כי בית הדין יבטל את הרשעתו ויקבל תסקיר מבחן בנוגע הרשעתו או אי הרשעתו. הנאשם ביקש כי תסקיר המבחן יכולות לנשיות חייו ואפשרות שיקומו ככל שלא תבוטל הרשעתו. אין לו עבר פלילי, הוא עבד כשכרן כל חייו למעט כשרכש את פעילות העסק שבמסגרתו בוצעו העבירות. הנאשם סגר את העסק ואין חשש שיבצע עבירות דומות בעתיד. העבירות מושאה כתוב האישום בוצעו בשנים 2015 ו-2016 וכבר החלפו כמספר שנים ממועד ביצוען ומazel לא הנאשם ביצוע עבירות דומות. בעקבות ההליך הפלילי הוא לא התקדם בעבודתו ולכן נותר בסגל החוטר במקום העבודה, עובדה שהובילה לפיטוריו עקב צמצומים והוא יסימן את עבודתו בחודש ינואר 2023. אי ביטול הרשעתו תפגع באפשרות שיקומו ובאפשרותו למצוא מקום עבודה חדש בגיל 45. מצבו הכלכלי קשה בעקבות התנהלות העסקיית וסיגרת העסק שבעקבותיהם אף הוכרז כפושט רגל וכיום יש לו חובות גדולים. ביטול הרשעה הוא החרג לככל שלפוי יש להרשיע את הנאשם אולם יש ליתן לו

עמוד 1

הזדמנות לשכנע בדבר הנسبות החריגות המצדיקות את ביטול הרשעתו.

3. **המאמינה** טענה כי יש לדחות את הבקשה. בבקשת הנאשם לביטול הרשעה חרוגת מההסכומות בהסדר הטיעון שלפיים הוא יורשע. לפיכך, יש לראות בבקשתו לערכית תסוקיר מבחן כבקשה להקל בתנאי העונשה שלו ומיצוי העונש במסגרת שירות לתועלת הציבור. הנאשם לא הציג נימוקים המצדיקים את ביטול הרשעתו או הפנימיתו לשירות לתועלת הציבור ולא הוכיח שהנזק הצפוי לו מההרשעה עולה על חומרת העבירות והቱלת של הרשעה על האינטרס הציבורי. הנאשם הורשע בעבירות על פי חוק העסקת עובדים שטרתו להגן על העובדים ולא להביא לשיקום הנאשם ולכך אין במצבו התסוקיר כדי להטיב עם הנאשם בעת גירת עונשו. אם תתקבל הבקשה לערכית תסוקיר יש להשאיר את הרשעה על כנה ולקבוע את התנאים של השירות לתועלת הציבור לאחר שמייעת טענות הצדדים להמלצות התסוקיר.

התשתית המשפטית

4. בית המשפט העליון פסק **בעניין חברת נמלי ישראל**^[1] כי אין להרשיע נאשם אשר המוחס לו הכוח כדין רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה לדין לבין חומרתה של העבירה". בית המשפט העליון הוסיף כי הימנעות מהרשעה אפשרית כאשר מתקיימים שני תנאים מctrברים: האחד, הרשעה תسب פגעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקorra הספציפי על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים.

5. פסיקה זו אומצה על ידי בית הדין הארצי **בעניין חברת השמירה בע"מ**^[2] אשר פסק שהסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת רק במקרים חריגים שבהם מתקיימים נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת.

6. ברגע לשיקולים שעל בית הדין להביא בחשבון בדיון בשאלת אם יש להרשיע הנאשם או לבטל את הרשעתו, פסק בית המשפט העליון **בעניין כתב**^[3] באופן הבא:

"**השאלה אימתי ובאיזה נסיבות רשאי בית-המשפט לחייב נאשם בשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה אינה יכולה להיות מוכרעת לפי שיקולים הרמטיים. עם זאת, רשאי בית-המשפט לקבוע קווים מנחים (Guide Lines), שבלי להיות ממצאים, יש בהם כדי להדרין את בת-המשפט בעניין זה. שיקולים אלה הם שיקולים של שיקום מחד גיסא ושיקולים של אינטראס הציבור מאידך גיסא... שהם בעיקרם שיקולי שיקום: א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למועד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיינו ממצאים, מקובלים עליי כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות הרשעה.**

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאיינטראס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותה (גורם שוגר שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומיל שטוען את ההפן שומה עליו לשכנע את בית-המשפט **ששיקולי השיקום גוברים במקורה האינדיידואלי על השיקולים שבאיינטראס הציבורי...".**

הכרעה

7. לאחר שקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי בנסיבות המקירה שלפני מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות את משלוח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסוקיר בעניינו גם בשאלת השפעת הרשות על אפשרות שיקומו ומציאות מקום עבודה אחר לאחר פיטורי, מהኒומוקים שיפורטו להלן.

1.7. לנאם אין עבר פלילי ומדובר בעבירות יחידות וראשונות שלו. כמו כן, אי העברת הניכויים לקרן הפנסיה לא נעשתה באופן רציף אלא מדובר בחודשים ספורים ולא נשלה אליו כל התראה מקרן הפנסיה, אך שלא ידע על אי העברת הניכויים במועד. בכך יש להוסיף כי פרט להענקת שירות ניקיון באמצעות שלוש העובדות מושא כתוב האישום בלבד הוא גם מכיר וספק מוצרי ניקיון.

7.2. **לענין הפגיעה בנאשם:** הנאשם עבד כל חייו כಚיר וקנה את העסק כדי להגדיל את הכנסתתו. בעקבות האישומים סגר את העסק והוא הוכרז כפושט רגל. כמו כן, הוא לא יכול היה לגשת למקרים במקום העבודה בין האישומים ולכך לא התקדם בתפקידו במשך שנים ועקב כך נכלל בגל הפטורים במקום עבודתו והוא צפוי לסיים את עבודתו בחודש 1/2023. ככלומר, לאחר פיטורי ידרש הנאשם למצוא מקום עבודה חדש והרשעתו עלולה לפגוע באפשרותו למצוא מקום עבודה או לפתח עסק נוסף בשל הקושי להתמודד במקומות המחייבים הצהרה על היעדר הרשות פליליות בתחום דיני העבודה. לפיכך, הנאשם הציב על פגעה חמורה העוללה להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו שחורגת מהפגיעה "הרגילה" העוללה להיגרם לכל נאשם בגין הרשותו ביצוע עבירה של העסקת עובדים זרים ואי העברת ניכויים לקרן הפנסיה.

7.3. **לענין חומרת העבירות:** איני מקלה ראש בהעסקת עובדים זרים ללא רישיון כדי ובאי העברת כספים לקרן הפנסיה, אולם בכלל השיקולים גובר האינטראס של בחינת עניינו של הנאשם על ידי שירות המבחן הן לענין הרשותה והן לענין העונש ואפשרות שיקומו. כמו כן, התרשםתי כי קיימת סבירות גבוהה עד קלושה שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות בעtid מיוחד בלבד הנזקים אותם חוות בעקבות הגשת כתוב האישום נגדו.

7.4. זאת ועוד. הנאשם נטל אחראיות על מעשהו והביע חרטה על ביצועו. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הodiumו בטרם דיון ההוכחות וחיסכון בזמןם של הצדדים ושל הציבור.

8. בנסיבות אלה, אני סבורה כי עלה בידי הנאשם להוכיח נסיבות אישיות יוצאות דופן שבו אין יחס סביר בין

הנזק הצפוי מן ההרשה לבין חומרת העבירות שנעברו לפני למעלה משמונה שנים.

9. אי לכך, ולאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בפסקה לעניין אי הרשה או ביטולה אני נעתרת לבקשתו שלוח את הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير בעניינו הן לעניין הרשות והן לעניין העונש.

10. יזכיר כי לא נעלמה מענייני טענת המאשימה כי בבקשתו הרשות מהווה הפרה של תנאי הסדר הטיעון, אך לא מצאתי לקבללה. הצדדים הסכימו על הסדר טיעון פתוח, שלפיו הודה הנאשם בעובדות כתוב האישום לפני נשמעו הראיות אולם לא הייתה הסכמה על העונש שיש לגזר עליו בגין עבירות אלה. משכך, אין בבקשתו לבטול הרשות או להקלה בעונשו כדי להיות הפרה של הסדר הטיעון שהושג במעמד הדיון מיום 6.11.2022

סוף דבר

11. הבקשה מתתקבלת.

12. עניינו של הנאשם מר ברוך אשר ויצמן ת.ז. 034818799 יועבר לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן הן בנוגע להרשות והן בנוגע לעונש שיש להשיט עליו.

13. המציאות תפנה בהקדם לשירות המבחן.

שירות המבחן ייצור קשר עם הנאשם באמצעות הסנגוריים עו"ד שוש חיון או עו"ד אור שרון, מרח' קינג ג'ורג' 38 תל אביב, טל: 03-6932027, פקס: 03-62932028.

14. הצדדים יתייצבו לדין נוסף **ביום 9.5.2023 בשעה 13:00** לאחר קבלת תסקיר המבחן.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, (18 דצמבר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] רע"פ 8487/11 **חברת נמלי ישראל - פיתוח ונכסים בע"מ נ' מדינת ישראל-המשרד להגנת הסביבה,**

.(23.10.2012)

[2] ע"פ (ארצى) 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ נ' מדינת ישראל-משרד התעשייה, המסתור והתעסוקה, (2.11.2012); ע"פ (ארצى) 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל (31.1.2012)

[3] ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) וכן ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלין, (3.12.2007); ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, (4.9.2007)